

ressò mont-roigenc

LA FLAMA DEL CANIGÓ ARRIBA A MONT-ROIG DE LA MÀ DE L'AV MUNTANYA ROJA I LA REGIDORIA DE FESTES, PER 46È COP SEGUIT

Miquel Anguera, "Beatet"

29-06-2020

Tal i com ja va passar amb la diada de Sant Jordi, la Covid-19 ha avortat la festa més emblemàtica, tradicional i popular com és la revetlla de Sant Joan i, per descomptat, la Festa Nacional dels Països Catalans amb qui, per molt que digui el Tribunal Suprem espanyol, ens continuarem relacionant amb la llengua que ens és comuna: digues-li català, valencià o mallorquí.

Dita festa va començar l'any 1955, quan Francesc Pujada, de la Catalunya Nord, va tenir la idea de baixar el Foc des del cim del Canigó i repartir-lo a tots els Països

Catalans, com a signe d'agermanament. Des del 1966 la Flama va traspasar la *frontera* entre França i Espanya i des d'aleshores s'ha anat celebrant a tots els PPCC, obviant el vergonyós Tractat dels Pirineus de 1659, entre les monarquies francesa i espanyola.

Tornant a Mont-roig i, malgrat que no hi va haver la festa amb l'encesa de la foguerada, lectura del Manifest, sopar popular, ball, etc. per culpa de les restriccions a causa de la Covid-19, sí que l'Associació de Veïns Muntanya Roja, vam voler tornar a portar la Flama del Canigó i, d'acord amb la regidoria de Festes, celebrar l'arribada de la Flama i continuar amb la nostrada tradició.

El Patronat
Sardanista de

Reus, Òmnium Cultural i Flama del Canigó, malgrat tot, no han deixat perdre l'ocasió de tornar-nos a portar la Flama del Canigó, i repartir-la a tots els pobles de la comarca que s'han volgut aplegar al santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus per recollir-la i repartir-la, com cada any. Els darrers temps s'anava a la plaça de la Llibertat de Reus, però enguany, per motius de seguretat i mobilitat, s'ha cregut millor canviar de lloc.

A les 6 de la tarda, del dimarts dia 23, a la plaça de Joan Miró, vam fer un petit acte de rebuda de la Flama del Canigó. El president de l'AVMR digué unes breus paraules de benvinguda i donà la

paraula a la pubilla Maria Callau i Aragonès i a l'hereu Roger Badia i Gibert, que ens llegiren el Manifest dels Focs de Sant Joan – Flama del Canigó. Tot seguit, ells

mateixos foren els encarregats d'encendre la torxa que, encesa, restà una bona estona fins que es posà punt i final a la petita festa que continua, ininterrompudament, després de 46 anys.

Portar la Flama del Canigó des de Reus, fou la primera activitat de l'Associació de Veïns Muntanya Roja, el 1974. Fou mossèn Jaume Gabarra (DEP), rector de Mont-roig aleshores, qui ens donà la idea de

celebrar-ho. Eren els anys del final del franquisme i el poble ja tenia ganes de democràcia, eleccions i de dur a terme moltes activitats. Fou un èxit esclatant la seva celebració i, des d'aleshores, s'ha anat continuant fent, amb la col·laboració de l'Ajuntament, a la pista d'estiu (excepte enguany).

Volem agrair a la regidoria de Festes el seu ajut i a la Pubilla i l'Hereu de Mont-roig, Maria Callau i Aragonès i al Roger Badia i Gibert, respectivament, i a la pubilla infantil Noa Moreno i Mestre i a l'hereu Miquel Rodes i Mart, respectivament, la seva presència i participació en la recollida i rebuda de la Flama del Canigó en la Festa Major dels PPCC.

Manifest de la Flama del Canigó 2020

Un any més renovem la Flama del Canigó, i ho fem en una situació adversa i plena d'incerteses. Malgrat les dificultats, una petita gran xarxa col·lectiva fa possible, també aquest any, que la flama que es regenera al cim del Canigó arribi a tots els indrets de casa nostra. A cada ciutat, a cada vila, a cada barri, a cada balcó.

Treballant col·lectivament per un objectiu comú.

Un projecte que demostra, com tants altres, com és aquest país. Un país que té la seva principal fortalesa en la gent que el conformem. Ho hem vist, també, aquests darrers mesos, en la manera com hem afrontat la pandèmia: tothom assumint

el seu paper, la seva part de responsabilitat individual i col·lectiva. Són moments en

què la solidaritat i el suport mutu s'han convertit en la base per seguir endavant. És evident que aquesta situació ha estat un cop fort per a tothom, aquí i arreu del

planeta. Canvis d'hàbits, increment de les desigualtats, qüestionament de drets i llibertats, pèrdua de gent estimada...

Enguany aprofitem aquest moment de l'encesa de la Flama a cada racó del país, no només per reivindicar la unitat de la llengua i la lluita pels drets i les llibertats dels Països Catalans, sinó també per recordar totes aquelles persones que ja no hi són i que trobem i trobarem a faltar.

Volem destacar tota aquella gent que manteniui encesa la Flama, dia rere dia, any rere any. Una Flama que, passi el que passi, no s'apaga mai.

Visca la Flama del Canigó!

Visca els Països Catalans!

(Aquest missatge ha estat escrit coralment per:

Glòria Bassets, metgessa; Marc Ferrer, bomber; Carles Furriols, metge; Elena Gual, mestra; Lluís Marmi, llibreter; Mireia Mena, pagesa agroecològica; Joan Molins, alumne d'escola; Elisabeth P. Cuscó, infermera; Marco Ruggero, transportista; Pili Sanmartín, viticultora.

Tots ells són representants d'alguns dels sectors que han tingut un paper clau en la situació generada per la COVID-19).

Juny de 2020